

Τὸ Δικαστήριον τοίνυν θεωρήσαν πεπεραιωμένην τὴν συζήτησιν, διασκεψάμενον κατ'ἰδίαν καὶ συζητήσαν κατὰ Νόμον. Ἐπειδὴ ἡ ἐναγομένη Φεβρωνία τὸ γένος Δημ. Γιαγηλόγλου καίπερ κλητευθεῖσα νομίμως ὑπελείφθη τοῦ Δικαστηρίου. Ἐπειδὴ πράγματι ἐγκαταλείψασα πρὸ τετραετίας περίπου τὴν συζυγικὴν οἰκίαν κατῴκει ἐν γνωστῇ τοῖς πᾶσιν οἰκίᾳ. Ἐπειδὴ κατὰ Νόμον «ἐὰν μὴ βουλομένου τοῦ ἀνδρὸς ἔξω τοῦ οἴκου ἡ γυνὴ μείνῃ εἰ μήτοι γε τυχὸν παρὰ τοῖς ἰδίῳις γονεῦσιν» (Ἀρμεν. βιβλ. δ' τίτλ. ιε' 13) ἔξεστι χωρίζεσθαι τὸν ἄνδρα τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ πράγματι ἡ ἐναγομένη ἐγκατέλειπε καὶ τὴν πόλιν ἐν ᾗ κατοικεῖ ὁ ἐνάγων σύζυγος καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἄγνωστον μέρος ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδίου ἀνδρός. Ἐπειδὴ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ἐπιβαρύνουσι τὸν ὑπολειπόμενον τοῦ Δικαστηρίου. Διὰ ταῦτα δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί δέχεται τὴν ὑπὸ χρονολ. 20 Δεκεμβρίου τ.῔. καὶ ἀριθ. πρωτ. 82 ἀγωγὴν τοῦ Εὐθυμίου Ι. Νεστερίδου ὡς νόμιμον καὶ βάσιμον, κηρύσσει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐναγομένης Φεβρωνίας τὸ γένος Δ. Γιαγηλόγλου νόμιμον γάμον ἐξ ὑπαιτιότητος αὐτῆς, ὁρίζει προθεσμίαν, πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀνακοπῆς εἴκοσι μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, διατάττει τὴν ἐν τρισὶν ἀλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Κωνσταντινουπόλεως» δημοσίευσιν ἀντιγράφου τοῦ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως ταύτης καὶ καταδικάζει τὴν ἐγκαλουμένην εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν πρακτικῶν ἀνιόντα εἰς γρόσια ἑκατὸν πεντήκοντα (Ἀριθ. 150) καὶ προκαταβάλλοντα τὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος ...».

1905. Προικοσύμφωνο. Καστοριά.
Κ. Οἰκονομόπουλος, «Ἐνα καστοριανὸ προικοσύμφωνο»,
Μακεδονικὴ Ζωὴ 182 (1981), σ. 45.

1905-1906. Ψηφίσματα τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Β' Συντακτικῆς Συνελεύσεως τῶν Κρητῶν, με τὰ ὁποῖα κηρύσσεται ἡ Ἑνωσις τῆς νήσου με τὴν Ἑλλάδα. Χανιά.
Κυριακόπουλος, Συντάγματα, σ. 774-775.

1162β

1907. Σύνταγμα τῆς Κρητικῆς Πολιτείας (άρθρα 123). Το κείμενο ψηφίσθηκε ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀρθρῶν τὴν 29/11/1906 καὶ επικυρώθηκε ἀπὸ τὸν Ὑπατο Ἀρμοστή Ἀλέξανδρο Ζαῖμη τὴν 8/2/1907. Κρήτη.
Κυριακόπουλος, Συντάγματα. Μέρος τέταρτο. Κρήτη. Γ. «Σύνταγμα Κρητικῆς Πολιτείας (1907)», σ. 826-845 (= Σ. Παπαμανουσάκης (ἐπιμ.), «Κρητικὸς Κώδιξ ΙΙΙ. Περίοδος Γ': Κρητικὴ Πολιτεία (1898-1912). Μέρος πρῶτο», Τάλως 5/1 (1995), σ. 292-313 αρ. 389).

«... ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ συντάξεως τῆς Πολιτείας.

Ἄρθρον 26. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ καὶ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 27. Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Ὑπατον Ἀρμοστήν, ὅστις ἐνασκεῖ τοῦτο διὰ τῶν Συμβούλων ...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ.

Ἄρθρον 33. Τὸ πρόσωπον τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ εἶναι ἀνεύθυνον καὶ ἀπαραβίαστον, οἱ δὲ Σύμβουλοι αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι.

Ἄρθρον 34. Οὐδεμία πρᾶξις τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ ἰσχύει οὐδ' ἐκτελεῖται ἂν δὲν εἶναι προσυπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Συμβούλου, ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος. Τοιαύτη προσυπογραφή δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὸν διορισμὸν ἢ τὴν παῦσιν τῶν Συμβούλων τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ.

Ἄρθρον 35. Ὁ Ὑπατος Ἀρμοστής διορίζει καὶ παύει τοὺς Συμβούλους αὐτοῦ.

Ἄρθρον 36. Ὁ Ὑπατος Ἀρμοστής εἶναι ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων τῆς Πολιτείας. Ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἄρχει τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων αὐτῆς, συνάπτει συμβάσεις καὶ ζητεῖ τὴν ψήφισιν αὐτῶν παρὰ τῆς Βουλῆς...

Ἄρθρον 38. Ὁ Ὑπατος Ἀρμοστής ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων διατάγματα, ἀλλ' οὐδέποτε δύναται νὰ ἀναστεύῃ τὴν ἰσχύν τῶν ἐκ τῆς δημοσιευθῆς οὐδὲ ν' ἀπαλλάξῃ ταύτην οἰονδήποτε.

Ἄρθρον 39. Ὁ Ὑπατος Ἀρμοστής κυρώνει καὶ δημοσιεύει τοὺς Νόμους. Νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ μὴ κυρωθὲν ὑπὸ τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου λογίζεται ἀπορριφθέν...».

1162γ

1907-1912. Γενικός κανονισμός της ορθόδοξης ελληνικής κοινότητας Κρουσόβου.

1. Κατσουγιάννης, Περὶ τῶν Βλάχων τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν, τ.
2. Ἐκ τοῦ βίου καὶ τῆς ἱστορίας τῶν Κοντσοβλάχων ἐπὶ Τουρκοκρατίας, Θεσσαλονίκη 1966, σ. 85-98, σ. 99-118.

1163

1908. Πατριαρχικὴ ἐπιστολὴ διαμαρτυρίας τοῦ Ἰωακείμ Γ' πρὸς τὴν Ὑψηλὴ Πύλῃ γιὰ αθρόους ἐξισλαμισμούς. Κωνσταντινούπολη.

Ν. Ἐλευθεριάδης, Ἀνατολικαὶ Μελέται. Τὰ προνόμια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τ. Α', Σμύρνη 1909, σ. 228-231.

